

תקונא דתריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפני מפל סטרין,
ויאין שערי סחור סחור ליה, בגין דלא אשתכח טרחותא, כמה
דאצטריד.

טרחותא במאי קא מיירי. דינא. באתר (נ"א כתר) דינא טרחותא אשתכח.
וכי שערי דדיקנא טרחא אינון, או דינא אינון, והא כלא רחמי
אתחזון. אלא דלא אתטרח בישובא (ס"א כנשובא) דרוחא דזעיר אפין.

דתאנא מהאי פומא קדישא עלאה, קדש קדשים, נשבא רוחא. מאי
רוחא. רוחא דאיתרק (ס"א דאתרק) ביה, דמתלבש ביה (נ"א דאתמקון
ומתלבש ביה) זעיר אפין. ומהאי רוחא מתלבשין כל אינון דלתתא. וכד ההוא
רוחא נפיק, אתפרש לתלתין ושבעה אלף עיבר. ואתפשט (ס"א ואתפרשא) כל
חד בלחודוי לאתריה, וכל מאן דאתחזי לאתלבשא מגיה אתלבש. ועל
דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא, משום דרוחיה נפיק, ולא בעי
מלה אחרא לאתערבא ביה, ולקרבא בהדיה.

ודא הוא טמירותא דכלא, דלא אתדבק לא לעילא ולא לתתא. והוא
סתים בסתימא דסתימין דלא אתידע. (דקל"ד ע"ב) דא הוא דלא אתתקן,
ולא הוה ביה תקונא. ובגין כן, רוח דנפיק לבר (ס"א דנפיק מהחוא ולבר),
ומתלבשין ביה נביאי מהימני, אתקרי פה יי. אבל בהאי עתיקא דעתיקין
לא אתפרש. ולית מאן דיידע רוחיה בר איהו. ובגין כן שערוי שקולין
סוחרנא דפומא, ופומא אתפני מפל סטרוי.

ובהאי אתרחיצו אבהתנא, לאתלבשא בהאי רוחא, דמתפשט לכמה
עיברין, באתר דכל שערי שקולין בסוחרנוי. (הדא הוא דכתיב, מיכה ז) אשר
נשבעת לאבותינו. ודא הוא תקונא קדישא עלאה דתריסר. דמפאן אשתלשלו
תריסר תחומין לעילא. תריסר תחומין לתתא. תריסר תחומין לתריסר
שבטי אבהתא. הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו.

תקונא דתליסר. תליין שערי דתחות דיקנא מפאן ומפאן, ביקרא יאה,
וביקרא שפירא, וחפין עד טבורא ולא אתחזין מאנפי תקרובא
דבוסמא, בר אינון תפוחין שפירן חורין.

אמר רבי שמעון, זפאה חולקיה דמאן דאשתכח בהאי אדרא קדישא
עלאה דאנן ביה. זפאה חולקיה בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דאנן
יתבין בקדושא עלאה, אשא עלאה אסחר לן (ס"א בין אשא עלאה דאסחר לו) והא
כל תקונין עלאין (לדיקנא) דדיקנא קדישא אתתקנו, ואתעטרו ואסחרו
לדוכתייהו.

והאי תקונא דתליסר, הוא תקונא יאה, דביה אחידן כלא. פלהו מתפספין